Lietas arhīva Nr. C-0416-22/44
ECLI:LV:RVPT:2022:0121.C30737119.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 21. janvārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese J. Peinberga
ar tiesas sēdes sekretāri I. Jurkevicu,
piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Sandrai Heidingerei, atbildētāja pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Ievai Kleinbergai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu akciju sabiedrības "Gaso" prasībā pret biedrību "Latvijas Islāma kultūras centrs" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019. gada 4. septembrī saņemta akciju sabiedrības "Gaso" prasība pret biedrību "Latvijas Islāma kultūras centrs" par naudas piedziņu.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013. gada 30. septembrī starp akciju sabiedrību "Latvijas Gāze", kā piegādātāju, un biedrību "Latvijas Islāma kultūras centrs", kā lietotāju, noslēgts Dabasgāzes piegādes līgums Nr. 4-1752739 (turpmāk - Līgums) par dabasgāzes piegādi nekustamajā īpašumā /adrese A/ (turpmāk - Gazificētais objekts), kurā uzstādīts dabasgāzes patēriņa skaitītājs.

Prasītāja darbinieks 2013. gada 27. septembrī, klātesot atbildētājas pārstāvim, veica Gazificētajā objektā uzstādītā skaitītāja kontroli, par ko tika sagatavots attiecīgs akts par dabasgāzes patēriņa skaitītāja kontroli. Minētajā aktā cita starpā tika nofiksēts, ka skaitītājs ir noplombēts ar Latvijas Gāzes plombu, ko apliecina akts par gāzes skaitītāja pārplombēšanu.

Prasītāja darbinieks 2015.gada 9.novembrī, klātesot atbildētājas pārstāvim, veica uzstādītā skaitītāja un plombas noņemšanu, kā arī jauna dabasgāzes norēķinu uzskaites mēraparāta uzstādīšanu, par to sastādot aktu par skaitītāja maiņu, kontroli, pārplombēšanu, atvienošanu, noņemšanu, pievienošanu un/vai dabasgāzes iekārtu pievienošanu, atvienošanu.

Aktā fiksēts, ka skaitītājam rūpnieciskās plombas, kniedes, ārējais izskats neatbilst rūpnieciskajam, skrāpējumi uz kniedes plāksnes, kā arī fiksēts, ka pārrauta uzgriežņu plombas stieple.

Norāda, ka AS "Latvijas Gāze" plombas stieples pārraušana ļauj no dabasgāzes vadiem atvienot skaitītāju, tādējādi radot iespēju patērēt dabasgāzi vispār bez skaitītāja, tātad pilnīgi bez uzskaites un attiecīgi bez maksas.

Prasītājs norāda, ka aktā konstatētā iejaukšanās skaitītāja rūpnīcas plombā nevarēja rasties nejauši, proti, tās pamatā ir rupji Līguma un dabasgāzes apgādes un lietošanas jomu reglamentējošo normatīvo tiesību aktu pārkāpumi, kas notikuši atbildētājas darbības vai bezdarbības dēļ, turklāt tās rezultātā iespējams patērēt dabasgāzi bez maksas.

Norādīts, ka skaitītāja un plombas noņemšanas brīdī spēkā bija Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumi Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr. 1048).

Prasītājs norāda, ka atbildētājam ir pienākums maksāt par patērēto dabasgāzi, kā arī kompensāciju, ja konstatē un pierāda līdz tiesisku pierādījumu ticamības pakāpei Līguma vai Noteikumu Nr. 1048 pārkāpumu un faktu, ka ir samazināts uzskaitītais dabasgāzes patēriņa apjoms vai radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 3., 1587., 1753., 1759., 1765., 1779. pantu, Noteikumu Nr. 1048 21. punktu, 36.2. apakšpunktu, 56.-60. punktiem, prasītājs lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja 12 465,25 EUR, kā arī noteikt prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no piedzītās summas.

[1.2] 2021. gada 10. septembrī tiesā saņemti prasītāja prasības pieteikuma precizējumi, ar kuriem prasītājs ir samazinājis prasības summu.

Prasītājs prasības summas samazinājumu pamato ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas (turpmāk - Satversmes tiesa) 2020. gada 20. marta spriedumu lietā Nr. 2019-10-0103, ar kuru atzītas par spēkā neesošām normatīvo aktu normas, ar kurām pamatota prasība.

Prasītāja, ievērojot Satversmes tiesas spriedumos izteiktās atziņas, sagatavoja jaunu izlietotās dabasgāzes un kompensācijas aprēķinu (turpmāk - Aprēķins) par laika periodu no 2013. gada 10. novembra līdz 2015. gada 9. novembrim. Saskaņā ar Aprēķinu atbildētājai ir pienākums samaksāt prasītājai faktiski izlietoto, bet neuzskaitīto dabasgāzi 3089,42 EUR apmērā un kompensāciju 2963,59 EUR apmērā.

Norāda, ka Aprēķinu kompensācijas apmērs noteikts kā starpība starp faktiski izlietoto dabasgāzes apjomu un ar skaitītāju uzskaitīto dabasgāzes apjomu, proti, no faktiski izlietotā dabasgāzes apjoma (9452 m^3) ir atņemts ar skaitītāju uzskaitītais dabasgāzes apjoms (3361 m^3), tādējādi iegūstot starpību - faktiski izlietoto, bet neuzskaitīto dabasgāzi (6091 m^3), kas attiecīgi ņemts vērā aprēķinot kompensācijas apmēru. Līdz ar to faktiski izlietotās, bet neuzskaitītās dabasgāzes apjomam (6091 m^3), kas atbilst 2449,25 EUR (bez akcīzes nodokļa un PVN) ir pieskaitīts PVN (21%), kas atbilst 514,34 EUR, kā rezultātā aprēķināta kompensācija 2963,59 EUR (2449,25 EUR + 514,34 EUR).

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja 6131,08 EUR, kas sastāv no parāda par patērēto dabasgāzi 3089,42 EUR, kompensācijas 2963,59 EUR, skaitītāja noņemšanas un jaunā skaitītāja uzstādīšanas izdevumiem 33,86 EUR un jaunā skaitītāja vērtības 44,21 EUR.

[2] 2019. gada 21. oktobrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros prasību neatzīst. Neapstrīd līgumiskās attiecības ar prasītāju, bet nepiekrīt prasībā norādītajam, ka atbildētājs ir iejaucies gāzes skaitītāja mehānismā. Norāda, ka prasītājs nav pierādījis, ka prasībā norādītajā periodā būtu būtiski samazinājies dabasgāzes patēriņš. Atbildētājs norāda, ka ilgstoši telpās tika veikts remonts, kas liedza iespēju ekspluatēt telpas. Uzskata, ka prasītājs nav pierādījis prasībā izteiktos apgalvojumus, jo noņemtajam dabasgāzes skaitītajam nav veikta tehniskā ekspertīze, kuras rezultātā būtu konstatēts, ka skaitītāja mehānismā notikusi iejaukšanās, kas ļautu lietot dabasgāzi bez uzskaites.

[3] Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja uz prasībā norādītajiem pamatiem. Papildus norādīja, ka atbildētājs ir nomainījis apkures katlu bez prasītāja saskaņojuma, lietā nav gūti pierādījumi, kad jaunais gāzes apkures katls ir nomainīts un kad ir pārrauta skaitītāja stieple. Kritiski vērtēja atbildētāja iebildumus, ka telpās veiktie remonta darbi bija iemesls dabasgāzes patēriņa samazinājumam. Norādīja, ka atbildētājs ilgu laika periodu nav

nodevis dabasgāzes skaitītāja rādījumus, vai norādījis, ka nav patērējis. Uzskata, ka lietā ir pierādīta iespēja lietot dabasgāzi bez maksas, ko apliecina liecinieka /pers. C/ liecība un zemie dabasgāzes patēriņa rādījumi. Norādīja, ka neatbilst patiesībai atbildētāja apgalvojums, ka remontdarbi tika veikti neregulāri, jo atbildētāja iesniegtā būvdarbu žurnāla ieraksti apliecina pretējo. Norādīja, ka uzgriežņu plombas stiepli nav iespējams pārraut netīšām.

[4] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem un pamatiem. Norādīja, ka lietā esošie pierādījumi apliecina, ka strīdus objektā ir notikuši remonta darbi. Uzskata, ka prasītājs nepamatoti aprēķinā ir piemērojis iepriekšējā īpašnieka dabasgāzes patēriņu, jo nav ņemts vērā, ka strīdus periodā telpas ir izmantotas tikai remontam nevis biroja vajadzībām, tāpat nav zināms, kāds ir bijis iepriekšējā īpašnieka karstā ūdens patēriņš, kura uzsildīšanai tiek izmantota gāzes apkure. Atbildētāja pārstāve nenoliedza faktu, ka atbildētāja rīcības rezultātā plombas stieple tika pārrauta, kā arī neapstrīdēja faktu, ka atbildētājs bija pieļāvis pārkāpumu, neiesniedzot laicīgi dabasgāzes skaitītāja rādītājus, bet minētais apstāklis nepierāda tās patēriņu bez uzskaites.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā nav strīda, ka starp pusēm 2013. gada 30. septembrī noslēgts Dabasgāzes piegādes līgums Nr. 4-1752739 (turpmāk - Līgums) par dabasgāzes piegādi nekustamajā īpašumā /adrese A/, kurā uzstādīts dabasgāzes patēriņa skaitītājs.

Tāpat lietā nav strīda, ka atbildētāja rīcības rezultātā ir pārrauta uzgriežņu plombas stieple, ar kuru bija nofiksēts dabasgāzes patēriņa skaitītājs.

Lietā ir strīds, vai patērētā dabasgāzes ir uzrādīta pilnā apjomā un vai atbildētāja rīcības rezultātā tika radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez uzskaites un maksas, kā arī par pienākumu atbildētājam maksāt prasītāja aprēķināto neuzskaitīto dabasgāzi un kompensāciju.

[6] Civillikuma 1587. pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Līdz ar to pusēm ir jāpilda Līgumā pielīgtas saistības.

Tiesa konstatē, ka pušu starpā ir strīds par dabasgāzes aprēķinu laika periodā no 2013. gada 10. novembra līdz 2015. gada 9. novembrim, kad Gazificētā objektā tika demontēts dabasgāzes skaitītājs.

Atbilstoši Civillikuma 3. pantam katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka strīdus periodā bija spēkā Noteikumi Nr.1048, kas noteica kārtību, kādā energoapgādes komersants piegādā un enerģijas lietotājs lieto dabasgāzi, lietotāja un gazificētā objekta īpašnieka atbildību, kā arī kārtību, kādā sistēmas operators nosaka faktiski patērētās dabasgāzes daudzumu, kā arī kompensācijas apmēru un aprēķināšanas kārtību, ja sistēmas operators konstatē, ka lietotājs ir pārkāpis šos noteikumus vai līgumu par dabasgāzes piegādi, un tāpēc lietotājam ir samazināts uzskaitītās dabasgāzes patēriņa apjoms vai radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas.

Kā arī minētajā laika periodā bija spēkā Enerģētikas likuma 42.^{3} panta pirmā daļa (redakcijā līdz 2016. gada 7. martam), kurā noteikts, ja energoapgādes komersants konstatē, ka enerģijas lietotājs ir pārkāpis Ministru kabineta noteikumus par dabasgāzes piegādi un lietošanu vai līgumu par dabasgāzes piegādi un tā rezultātā enerģijas lietotājam ir samazināts uzskaitītais dabasgāzes patēriņa apjoms vai radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas, enerģijas lietotājs samaksā energoapgādes komersantam par izlietoto dabasgāzi, kā arī kompensāciju.

Tiesa ņem vērā, ka Satversmes tiesa ar 2020. gada 20. marta spriedumu lietā Nr. 2019-10-0103 atzina Noteikumu Nr. 1048 56., 58., 87. punktu par neatbilstošiem Satversmes 64. un 105. pantam un attiecībā uz personām, kam tas piemērots vai būtu jāpiemēro tiesā, par spēkā neesošiem no izdošanas brīža, un atzina, ka Enerģētikas likuma 42.^{3} panta pirmā daļa ir atbilstoša Satversmes 64. un 105. pantam.

Līdz ar to pušu tiesiskās attiecības ir vērtējamas atbilstoši Līgumam tiktāl, ciktāl tā noteikumi nav pretrunā ar Satversmes tiesas sprieduma atziņām.

[6.1] Tiesa konstatē, ka prasītāja darbinieks 2013. gada 27. septembrī veicis gāzes skaitītāja pārbaudi, nekonstatējot nekādus bojājumus.

Proti, no 2013. gada 27. septembra akta par dabasgāzes patēriņa skaitītāja kontroli (lietas 1. sējums, 29. lapa) secināms, ka prasītāja darbinieks veica Gazificētajā objektā uzstādītā skaitītāja kontroli. Minētajā aktā cita starpā tika nofiksēts, ka Gazificētājā objektā atrodas gāzes aparatūra "Junkers", skaitītājs ir noplombēts ar AS "Latvijas Gāze" plombu Nr. 5099722, kā arī fiksēts skaitītāja rādījums 35082.

Nākamā reize, kad prasītāja darbinieks ieradās Gazificētājā objektā bija 2015. gada 9. novembrī, kad atbildētājs bija paziņojis prasītājam par stieples pārrāvumu. No 2015. gada 9. novembra akta par dabasgāzes patēriņa skaitītāja atvienošanu (lietas 1. sējums, 30. lapa) secināms, ka prasītāja darbinieks Gazificētajā objektā ir noņēmis skaitītāju ar plombas Nr. 5099722, kā arī fiksēts skaitītāja rādījums 38481, kā arī pievienots jauns skaitītājs. Aktā fiksēts, ka skaitītājam rūpnieciskās plombas, kniedes ārējais izskats neatbilst rūpnieciskajam, konstatēti skrāpējumi uz kniedes plāksnes, kā arī fiksēts, ka pārrauta uzgriežņu plombas stieple.

No minētā secināms, ka noņemtā skaitītāja plombas numurs sakrīt ar 2013. gada 27. septembrī norādīto.

Tiesa konstatē, ka aktu parakstījis prasītāja darbinieks, bet no atbildētāja puses akts nav parakstīts, jo atbildētājs atteicies to parakstīt.

[6.2] Tiesa no Enerģētikas likuma 42.^{3} panta pirmās daļas secina, ka ir noteikti divi obligātie priekšnosacījumi celtās prasības apmierināšanai: 1) atbildētāja kā enerģijas lietotāja pieļauts Ministru kabineta noteikumu par dabasgāzes piegādi un lietošanu un/vai līguma par dabasgāzes piegādi pārkāpums; 2) ir iestājušās pieļautā pārkāpuma sekas, kas izpaužas kā samazināts uzskaitītais dabasgāzes patēriņa apjoms enerģijas lietotājam vai kā radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ar Līguma 5.3. punktu uzņēmies Gazificētajā objektā nodrošināt uzstādīto mēraparātu un plombu saglabāšanu, bet ar Līguma 9.4. punktu uzņēmies atbildību par Gazificētā objekta dabasgāzes sistēmas ekspluatāciju, drošumu, tehnisko apkopi un apkopi līdz tā piederības robežai.

Noteikumu Nr. 1048 36.2. punktā noteikts, ka dabasgāzes lietotājam ir pienākums nodrošināt uzstādīto norēķinu uzskaites mēraparātu, dabasgāzes patēriņa skaitītāju, ar tiem saistītu telemetrijas un telemehānikas sistēmu un plombu saglabāšanu (plombas drīkst noņemt tikai sistēmas operators).

Līdz ar to atbildētājam ir gan līgumisks, gan likumisks pienākums nodrošināt uzstādītā dabasgāzes skaitītāja un ar to saistīto nostiprinājumu saglabāšanu.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja pārkāpums ir fiksēts 2015. gada 9. novembra aktā par dabasgāzes patēriņa skaitītāja atvienošanu - skaitītājam rūpnieciskās plombas, kniedes, ārējais izskats neatbilst rūpnieciskajam, skrāpējumi uz kniedes plāksnes, kā arī fiksēts, ka pārrauta uzgriežņu plombas stieple.

Lietā netiek apstrīdēts, ka atbildētāja rīcības dēļ tika pārrauta uzgriežņu plombas stieple. Pārējos bojājumus atbildētājs nav atzinis, kā arī nav parakstījis 2015. gada 9. novembra aktu.

Ar liecinieka /pers. C/, kas ir atbildīgs AS "Gaso" par dabasgāzes uzskaiti, sistēmu pārbaudi, skaitītāju maiņu, liecību apstiprinās, ka noņemtie dabasgāzes skaitītāji tiek nodoti ekspertiem pārbaudei. Lietā noskaidrots, ka prasītājs nav nodevis ekspertam pārbaudei noņemto dabasgāzes skaitītāju.

Tāpat liecinieks /pers. C/ norādīja, ka darbinieki, kas noņem dabasgāzes skaitītājus nav kompetenti noteikt, vai bojājumu rezultātā ir bijusi iespēja patērēt dabasgāzes gāzi bez uzskaites, viņi tikai fiksē bojājumus.

Lietā netika pieteikts arī lūgums par ekspertīzes noteikšanu. Ņemot vērā noskaidroto, tiesa atzīst par nepierādītu faktu, ka atbildētājam būtu radīta iespēja lietot dabasgāzi bez uzskaites tādēļ, ka skaitītāja rūpnieciskās plombas un kniedes ārējais izskats neatbilst rūpnieciskajam, un ir konstatēti skrāpējumi uz kniedes plāksnes.

Liecinieks /pers. C/ liecināja, ka stieples pamatfunkcija ir nodrošināt, lai nevarētu atskrūvēt skrūves un noņemt dabasgāzes skaitītāju, kā arī izskaidroja, ka stiepli pārraut ir ļoti grūti.

Uzklausot liecinieka /pers. C/ liecību par iespējām, kādas rodas pārrautas uzgriežņu plombas stieples dēļ, secināms, ka šāds bojājums rada iespēju atvienot dabasgāzes skaitītāju, jo, pievienojot gāzes gofru, kas nopērkama būvniecības veikalā, ir iespēja lietot dabasgāzi bez uzskaites.

Ņemot vērā lecinieka kompetenci dabasgāzes lietošanas noteikumu jautājumos, tiesai nav pamata neticēt liecinieka liecībai, turklāt viņa kompetence tiesas sēdē netika apšaubīta.

Tiesai, ņemot vērā dzīvē gūtos novērojumus, nerodas šaubas, ka dabasgāzes skaitītāju uzgriežņu plombas stieples tiek uzstādītas, lai nodrošinātu neiejaukšanos dabasgāzes skaitītāja darbībā. Līdz ar to tiesa kritiski vērtē atbildētāja iebildumus, ka lietā nav gūti pierādījumi tam, ka atbildētājam bija radīta iespēja lietot dabasgāzi bez uzskaites.

Ņemot vērā noskaidroto, tiesa uzskata par pierādītu, ka atbildētājs nav nodrošinājis dabasgāzes patēriņa skaitītāja, kura neatņemama sastāvdaļa ir uzgriežņu plombas stieple, saglabāšanu, līdz ar to viņš ir izdarījis Noteikumu Nr. 1048 36.2. punkta un Līguma 5.3. punkta prasību pārkāpumu, kā arī to, ka atbildētājam bija radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez uzskaites.

[7] No Enerģētikas likuma 42.^{3} panta pirmās daļas secināms, ka gadījumos, ja tiek konstatēts, ka ir radīta iespēja lietot dabasgāzi bez maksas, tad atbildētajam iestājas pienākums maksāt par izlietoto dabasgāzi un kompensāciju.

Līguma 9.1. punkts noteic prasītājam tiesības aprēķināt nelikumīgi saņemtās dabasgāzes daudzumu, kā arī kompensāciju normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ja prasītājs konstatē pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts atbildētājam uzskaitītās dabasgāzes patēriņa apjoms vai radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas.

Tiesa konstatē, ka Satversmes tiesa ar spriedumu atzina par spēkā neesošu Noteikumu Nr. 1048 57. punktu, kurš noteica, ka pārkāpuma rezultātā izlietotās dabasgāzes daudzumu aprēķina, ņemot vērā faktiski patērēto dabasgāzi līdzīgā laikposmā vai pamatojoties uz lietotājam atļauto maksimālo dabasgāzes patēriņu stundā, ja faktiski patērētās dabasgāzes daudzumu līdzīgā laikposmā noteikt nav iespējams.

Tāpat ar minēto Satversmes tiesas spriedumu atzīts par spēkā neesošu 87. punkts, kas noteic, ka sistēmas operators aprēķina šo noteikumu 56. punktā minētā pārkāpuma rezultātā izlietotās dabasgāzes daudzumu mājsaimniecības lietotājam saskaņā ar sistēmas operatora apstiprinātajā norēķinu kārtībā noteiktajām dabasgāzes diferencētajām patēriņa normām.

[8] Ņemot vērā Satversmes tiesas spriedumos izteiktās atziņas, prasītājs atbildētāja pieļautā pārkāpuma dēļ, pamatojoties uz Enerģētikas likuma 42.^{3} panta pirmo daļu un Līguma noteikumiem, ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētāja faktiski izlietoto, bet neuzskaitīto dabasgāzi, kas aprēķināta līdzīgā laika periodā.

Līdz ar to prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja par laika periodu no 2013. gada 10. novembra līdz 2015. gada 9. novembrim maksu par faktiski izlietoto, bet neuzskaitīto dabasgāzi 3089,42 EUR.

Tiesa konstatē, ka no Satversmes tiesa ar 2020. gada 20. marta sprieduma lietā Nr. 2019-10-0103 neizriet, kā veicams kā veicams patērētās dabasgāzes un kompensācijas aprēķins, savukārt Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr. 2019-37- 0103 atzīts, ka tikai viena no apstrīdētājās noteikumu normās paredzētajām patērētās dabasgāzes daudzuma; noteikšanas metodēm ir atbilstoša Latvijas Republikas Satversmei – izlietotās dabasgāzes daudzuma noteikšana, ņemot vērā patērēto līdzīgā laikposmā.

Šajā spriedumā atzīts, ka, ja energoapgādes komersants, nosakot faktiski patērētās dabasgāzes daudzumu, izmanto datus par patērētās dabasgāzes daudzumu līdzīgos apstākļos līdzīgā laikposmā, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija vai tiesa īsteno kontroli pār energoapgādes komersanta noteiktā dabasgāzes daudzuma pamatotību un tiesiskumu, ņemot vērā katras situācijas individuālos apstākļus. Turklāt no Ministru kabineta sniegtajiem papildu apsvērumiem izriet, ka šīs metodes izmantošana var būt balstīta ne vien vēsturiskos, bet arī analoģiskos dabasgāzes patēriņa datos. Tādējādi, pat tad, ja energoapgādes komersanta rīcībā nav vēsturisku datu par konkrētā enerģijas lietotāja dabasgāzes patēriņu, ir iespējams izmantot datus par analogu situāciju, kuri saprātīgi var tikt attiecināti arī uz konkrēto enerģijas lietotāju. Līdz ar to apstrīdētajās noteikumu normās paredzētā patērētās dabasgāzes daudzuma noteikšanas metode, saskaņā ar kuru tiek izmantots faktiski patērētās dabasgāzes daudzums līdzīgā laikposmā līdzīgos apstākļos, nodrošina ekonomisko ekvivalenci. Tādēļ personas pamattiesību aizskārums ir mazāks nekā labums, ko sabiedrība gūst šīs metodes izmantošanas rezultātā, un apstrīdētajās noteikumu normās ietvertais pamattiesību ierobežojums šajā daļā atbilst samērīguma principam (sk. *Satversmes tiesas 2020. gada 28. septembra sprieduma lietā Nr.2019-37-0103 29.1.1. punktu*).

Līdz ar to ir pamats konkrēto tiesisko attiecību noregulēšanai piemērot 2020. gada 28. septembra spriedumā lietā Nr. 2019-37-0103 paustās atziņas par patērētās dabasgāzes daudzuma noteikšanas metodi, saskaņā ar kuru tiek izmantots faktiski patērētās dabasgāzes daudzums līdzīgā laikposmā līdzīgos apstākļos.

[8.1] Lietā noskaidrots, ka atbildētājs pretēji Līguma 6.3. punktam nav nodevis patērētās dabasgāzes rādītājus katru mēnesi.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs ir norēķinājies par izlietoto dabasgāzi saskaņā ar skaitītāja, kurš tika noņemts 2015. gada 9. novembrī, rādījumiem par 3361 m^3 (lietas 1. sējums 37. lapa), kas ir patēriņa apjoma rādītājs par diviem gadiem, no kā secināms, ka vidējais patēriņš mēnesī bijis 140 m^3.

No liecinieces /pers. E/, kura ir AS "Gaso" ir atbildīga par dabasgāzes patēriņu izskaiti un aprēķinu, liecībām, kas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem (lietas 1. sējums 32. lapa), secināms, ka kopš Līguma noslēgšanas 2013. gada 30. septembrī atbildētājs pirmo rādījumu par gāzes patēriņu ir nodevis tikai 2014. gada 31. decembrī, norādot patēriņu 15 mēnešu laikā 1600 m^3, kas ir vidēji 100 m^3 mēnesī, savukārt 2015. gada 30. aprīlī iesniedzis rādītāju 1668 m^3, kas ir vidēji ir 417 m^3 mēnesī, bet nākamais patēriņš 131 m^3 ir fiksēts, noņemot skaitītāju, kas ir vidēji 26 m^3 mēnesī.

Tā kā prasītājs ir konstatējis apstākļus, kuros ir radīta iespēja atbildētājam lietot dabasgāzi bez maksas, tad prasītājs ir analizējis atbildētāja patērēto dabasgāzes daudzumu strīdus periodā un secinājis, ka patēriņš ir nesamērīgi mazs.

Noteikumu Nr. 1048 59. punkts noteic, ja nav iespējams precīzi noteikt, no kura laika samazināts uzskaitītais dabasgāzes patēriņa apjoms vai radīta iespēja dabasgāzi patērēt bez maksas, par perioda sākumu uzskata norēķinu uzskaites mēraparāta vai dabasgāzes patēriņa skaitītāja pēdējās pārbaudes vai uzstādīšanas laiku (minētais periods nedrīkst būt ilgāks par diviem gadiem).

Ņemot vērā konkrēto situāciju un apstākļus, kuros nebija iespējams noteikt precīzu laiku, no kura ir samazināts uzskaitītais dabasgāzes patēriņa apjoms, prasītājs izlietotās dabasgāzes aprēķinā ir piemērojis Noteikumu Nr. 1048 59. punktā noteikto aprēķina kārtību.

Prasītājs neuzskaitīto dabasgāzi aprēķinājis, ņemot vērā patēriņu līdzīgā laika periodā, proti, divu gadu laikā, par pamatu ņemot dabasgāzes patēriņa apjomu iepriekšējos gados, izvēloties periodu no 2005. gada 9. novembra līdz 2007. gada 9. novembrim, kurā kopējais patēriņš bija 9452 m^3 jeb 393 m^3 mēnesī. Saskaņā ar liecinieces /pers. E/ liecināto, šis periods ir izvēlēts, jo tajā bijis ne lielākais, ne mazākais dabasgāzes patēriņš, ko

apliecina lietā esošie skaitītāja rādījumi (lietas 1. sējums, 31.-32. lapa).

Tiesa konstatē, ka prasītājs ir aprēķinājis neuzskaitīto dabasgāzi kā starpību starp faktiski izlietoto dabasgāzes apjomu un ar skaitītāju uzskaitīto dabasgāzes apjomu, proti, no līdzīgā laika periodā faktiski izlietotā dabasgāzes apjoma 9452 m^3 ir atņemts ar skaitītāju uzskaitītais dabasgāzes apjoms 3361 m^3, iegūstot starpību - faktiski izlietoto, bet neuzskaitīto dabasgāzi 6091 m^3 (lietas 1. sējums, 153. lapa), kas ir 3089,42 EUR.

[8.1.1] Tiesa kritiski vērtē atbildētāja iebildumus, ka atbildētājs ilgstoši nav patērējis dabasgāzi sakarā ar telpu remontu.

No liecinieka /pers. F/ un /pers. G/ liecībām izriet, ka atbildētājs pēc nekustamā īpašuma iegādes to nav izmantojis, jo tika veikts telpu kapitālais remonts, apkure tika izmantota tikai īslaicīgi, apkure bija minimāla, ziemā vidēji +15 grādi. Liecinieks /pers. F/ liecināja, ka telpas netika remontētas līdz 2014. gada decembrim, jo nebija saņemta būvatļauja, papildus norādot, ka 2014. gada pavasarī ir notikuši remonta darbi. Savukārt, /pers. G/ un /pers. F/ liecināja, ka stieple tika pārrauta, kad tika mainīts apkures katls, par kura nomaiņu trīs mēnešus pirms skaitītāja bojājuma bija rakstīts iesniegums prasītājam.

No lietā esošā būvdarbu žurnāla (lietas 1. sējums. 210.-220. lapa) secināms, ka remonta laikā veiktās darbības ir uzskaitītas sākot ar 2014. gada 5. jūniju, lietā nav gūti pierādījumi, ka līdz minētajam datumam atbildētājs nevarēja izmantot telpas un nelietoja apkuri, jo, kā noskaidrots lietā ar liecinieka /pers. H/ liecībām, ziemas periodā ir jābūt vismaz minimālajai temperatūrai +15 grādi, lai neaizsalst caurules.

No ierakstiem būvdarbu žurnālā secināms, ka 2014. gada 5. jūnija līdz 2015. gada 29. aprīlim Gazificētajā objektā notika intensīvi remonta darbi. Tiesa pievienojas prasītāja iebildumiem, ka telpās veiktais remonts nepierāda, ka telpās netika izmantots apkure un siltais ūdens, jo no ierakstiem būvdarbu žurnālā redzams, ka 2014. gada rudenī tika veikti gan špaktelēšanas, gan krāsošanas darbi, kam nepieciešams siltums, lai tie nožūtu.

No 2014. gada 3. jūnija segto darbu pieņemšanas akta (lietas 1. sējums, 222. lapa) secināms, ka apkures katls tika nomainīts jau 2014. gada jūnijā nevis 2015. gada novembrī.

No minētā konstatējams, ka, pretēji liecinieku teiktajam, apkures katls netika mainīts 2015. gada novembrī, līdz ar to tiesa uzskata, ka šo liecinieku liecību ticamība ir vērtējama kritiski.

Tāpat neapstiprinās liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ teiktais par to, ka iesniegums par apkures katlu maiņu bija iesniegts prasītājam trīs mēnešus pirms apkures katla nomaiņas, jo no lietā esošā atbildētāja iesnieguma AS "Latvijas Gāze" par saskaņojumu apkures gāzes kalta nomaiņai (lietas 1. sējums, 191. lapa) secināms, ka iesniegums ir saņemts 2015. gada 22. decembrī, tātad pēc tam, kad tika noņemts dabasgāzes skaitītājs.

Fakts par apkures katla nomaiņu bez saskaņojuma nav būtisks izskatāmajā lietā, bet, vērtējot kopsakarā ar liecinieku liecībām, secināms, ka ir pamats liecinieku /pers. F/ un /pers. G/ liecības kopumā vērtēt kritiski.

Līdz ar to tiesa vērtē kritiski liecinieku liecības, ka telpas temperatūra remonta darbu laikā ir bijusi minimāla.

Tiesa atzīst par pierādītu apstākli, ka atbildētāja telpās tika veikts remonts, taču tas vēl nav pamats atzīt, ka telpās apkure tika izmantota tikai īslaicīgi un ziemas periodā apkure bija minimāla.

[8.1.2] Kritiski vērtē atbildētāja iebildumus par prasītāja piemēroto periodu neuzskaitītās dabasgāzes patēriņam.

Lietā nav strīda, ka prasītājs, aprēķinot minēto apjomu, ir ņēmis par pamatu iepriekšējā telpu īpašnieka SIA "OMA" rādītājus. Tiesa uzskata, ka apstākļos, kad prasītāja rīcībā nebija datu par atbildētāja dabasgāzes patēriņu, jo viņš Līgumu noslēdza tikai 2013. gada 30. septembrī, prasītājs bija tiesīgs izmantot un piemērot kā salīdzinošo rādītāju iepriekšējā īpašnieka gāzes patēriņu, jo citu objektīvu datu prasītāja rīcībā nebija.

Atbildētājs iebilda, ka nav vērtēts, kāds bija iepriekšējā telpu īpašnieka telpu izmantošanas mērķis, vai piemērotajā periodā SIA "OMA" ir veicis remontu, tāpēc nav pamata atzīt šo aprēķina periodu par līdzīgiem apstākļiem.

No liecinieces /pers. E/ liecības secināms, ka konkrētajā gadījumā ir ņemts vērā tas, ka lietotāji ir juridiskas personas un telpu lietošanas mērķis – biroja telpas.

Tā kā prasītājam nav pienākums līgumā par dabasgāzes lietošanu darbības laikā noskaidrot, kādas darbības tiek veiktas konkrētajā īpašumā, tad tiesas ieskatā prasītājam nav bijis iespējams objektīvi vērtēt šādus apstākļus. No lietas materiāliem secināms, ka atbildētājs lietoja to pašu apkures katlu, kā arī no 2015. gada 22. decembra iesnieguma izriet, ka jaunā apkures katla nomaiņā paredzēts saglabāt jaudu un skursteņa tipu.

Turklāt tiesa uzskata, ka, salīdzinot divu dažādu lietotāju dabasgāzes patēriņa apjomu, nebūs iespējams piemērot identiskus apstākļus, jo vienmēr būs atšķirīga arī āra gaisa temperatūra, kas var ietekmēt šo patēriņu. Tiesa norāda, ka ir vērtējami līdzīgi apstākļi nevis identiski.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka konkrētajā situācijā prasītājs pamatoti piemērojis līdzīgus apstākļus, lai laika periodā no 2013. gada 10. novembra līdz 2015. gada 9. novembrim noteiktu neuzskaitīto dabasgāzi 6091 m^3, kas saskaņā ar aprēķinu (lietas 1. sējums, 153. lapa) ir 3089,42 EUR.

[8.2] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja kompensāciju 2963,59 EUR apmērā.

Tiesa konstatē, ka Noteikumu Nr.1048 58. punkts, kas noteica, ka sistēmas operators kompensāciju nosaka, reizinot aprēķināto izlietotās dabasgāzes daudzumu ar tarifu divkāršā apmērā, ar Satversmes tiesas 2020. gada 20. marta spriedumu lietā Nr. 2019-10-0103 ir atzīts par neatbilstošu Satversmei un par spēkā neesošu no izdošanas brīža.

Līdz ar to minētā norma nav piemērojama uz konkrēto gadījumu.

Satversmes tiesa norādījusi, ka konkrētajā gadījumā tiesisko seku ziņā kompensācija pilda līgumsoda funkciju, taču, nosakot fiksētu kompensācijas apmēru, Ministru kabinets nav nodrošinājis soda individualizācijas principa ievērošanu, proti, to, ka soda apmērs katrā konkrētajā gadījumā ir samērojams ar personas izdarīto pārkāpumu. Vērtējot Ministru kabineta noteikumu atbilstību Satversmei, Satversmes tiesa norādījusi, ka gadījumos, kad no lietas apstākļiem secināms, ka līgumsods pēc tā apmēra, salīdzinot ar iespējamiem pārkāpuma izraisītajiem zaudējumiem, veic galvenokārt sodīšanas funkciju, tā piemērošana vērtējama atbilstoši vispārējiem sodīšanas rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanas principiem (*sk. Senāta 2008. gada 14. maija sprieduma lietā Nr. SKC-212 13.-16. punktu*).

Bez tam citā lietā Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2017. gada 28. februāra spriedumu lietā Nr. SKC 120/2017*).

No minētā secināms, ka kompensācijai ir preventīvs un sodošs raksturs par Enerģētikas likuma un Noteikumu Nr. 1048 pārkāpšanu.

Tiesai nerodas šaubas, ka pārkāpums ir būtisks, jo saistīts ar paaugstinātās bīstamības avotu.

Tā kā nav konstatējama norma, kura regulētu kompensācijas aprēķināšanas kārtību, tad tiesas ieskatā kompensācijai ir jābūt taisnīgai un samērīgai, vienlaicīgi pildot sodīšanas un preventīvo funkciju.

Tiesa konstatē, ka prasītājs ir aprēķinājis kompensācijas apmēru neuzskaitītās dabasgāzes apjomam 6091 m^3, kas atbilst 2449,25 EUR (bez akcīzes nodokļa un PVN), pieskaitot PVN 21%, kas atbilst 514,34 EUR, kā rezultātā iegūta kompensācija 2963,59 EUR.

Tiesa uzskata, ka kompensācija pēc būtības nav preču piegāde un pakalpojumu sniegšana par atlīdzību Pievienotās vērtības likuma izpratnē, jo pilda sodīšanas un preventīvo funkciju. Līdz ar to šo kompensāciju nevar uzskatīt par maksājumu, kas būtu apliekams ar PVN.

Līdz ar to tiesa par samērīgu un taisnīgu atzīst kompensāciju 2449,25 EUR apmērā, kas ir aprēķināta no neuzskaitītās dabasgāzes apjoma 6091 m^3, nepiemērojot nodokļus.

Līdz ar to prasījums par kompensācijas piedziņu ir apmierināms daļēji, piedzenot no atbildētāja kompensāciju 2449,25 EUR, bet noraidot daļā par

514,34 EUR.

[9] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja izdevumus par skaitītāja noņemšanu un jaunā skaitītāja uzstādīšanu 33,86 EUR un jaunā skaitītāja vērtību 44,21 EUR.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja rīcības rezultātā tika pārrauta uzgriežņu plombas stieple, kas pievienota dabasgāzes skaitītājam.

Ievērojot minēto, ir pierādīta zaudējumu esība par skaitītāja noņemšanu, jaunā skaitītāja uzstādīšanu, jaunā skaitītāja vērtību un veikto pārbaudi.

Noteikumu Nr. 1048 90.2. punktā noteikts, ka dabasgāzes lietotājam ir pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar sistēmas operatoram radītajiem zaudējumiem, ja mājsaimniecības lietotājs ir izdarījis izmaiņas dabasgāzes vadu pievadā dabasgāzes patēriņa skaitītājam vai norēķinu uzskaites mēraparātam vai sabojājis minēto pievadu, dabasgāzes patēriņa skaitītāju, norēķinu uzskaites mēraparātu vai plombas.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1775. panta un Ministru kabineta noteikumu Nr. 1048 90.2 punkta noteikumiem atbildētājam ir pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar sistēmas operatoram radītajiem zaudējumiem, ja mājsaimniecības lietotājs ir izdarījis izmaiņas dabasgāzes vadu pievadā dabasgāzes patēriņa skaitītājam vai norēķinu uzskaites mēraparātam vai sabojājis minēto pievadu, dabasgāzes patēriņa skaitītāju, norēķinu uzskaites mēraparātu vai plombas.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami zaudējumi par bojātā skaitītāja demontāžu 33,86 EUR (lietas 1. sējums 41. lapa) un jauna skaitītāja vērtību 44,21 EUR (lietas 1. sējums 43. lapa), kopā 78,07 EUR.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu un Civillikuma 1765. panta otro daļu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus no piedzītās summas.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Tiesa konstatē, ka par prasību ir samaksāta valsts nodeva 691,24 EUR, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR apmērā un par liecinieka pieaicināšanu 5 EUR, bet faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par dokumentu nosūtīšanu ir 10,87 EUR (lietas 1. sējums, 2. lapa), līdz ar to nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 7,67 EUR.

Tā kā prasītājs prasības summu ir samazinājis, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta otro daļu atbildētājam nav jāatlīdzina prasītājam tiesas izdevumi 211,36 EUR, kas ir starpība starp samaksāto valsts nodevu 691,24 EUR un valsts nodevas apmēru 479,88 EUR, kas būtu maksājama par samazināto prasības summu.

Ņemot vērā to, ka prasība apmierināta daļēji (91,61%), tad no atbildētāja ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,51 EUR un valsts nodeva 439,61 EUR.

Savukārt, nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 7,67 EUR piedzenami valsts labā proporcionāli, no prasītāja piedzenot 0,64 EUR, bet no atbildētāja piedzenot 7,03 EUR.

[12] Prasītājs norāda, ka izdevumi, kas saistīti ar lietas vešanu sastāda 1694 EUR. Prasītājs, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44. panta ceturto daļu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam 919,66 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas a) apakšpunktu, otro un ceturto daļu, no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 842,51 EUR.

[13] Prasītājs ir lūdzis atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu, pamatojot to ar Civilprocesa likuma 37. panta pirmās daļas 1. punktu. Prasītājs uzskata, ka prasības summas samazināšana ir pamats lūgt pārmaksāto valsts nodevu, tāpēc lūdz atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu 211,36 EUR apmērā, kas ir starpība starp sākotnēji samaksāto valsts nodevu 691,24 EUR un valsts nodevu, kāda būtu maksājama par uzturēto prasību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 37. panta pirmo daļu samaksātā valsts nodeva atmaksājama pilnīgi vai daļēji, ja iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums.

Tiesa konstatē, ka, iesniedzot prasības pieteikumu tiesā, prasītājs ir samaksājis valsts nodevu 761,24 EUR, no tiem par celto prasību 691,24 EUR un 70 EUR par prasības nodrošinājumu, kurš tika noraidīts. Tādējādi konstatējams, ka valsts nodeva ir samaksāta atbilstošā apmērā, līdz ar to lūgums par valsts nodevas atmaksu nav pamatots.

[14] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot to no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41. pantu, 96. panta piekto daļu, 193., 194., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no biedrības "Latvijas Islāma kultūras centrs", reģistrācijas numurs 50008173861, par labu akciju sabiedrībai "GASO", reģistrācijas numurs 40203108921, parādu par izlietoto dabasgāzi 3089,42 EUR par laika periodu no 2013. gada 10. novembra līdz 2015. gada 9. novembrim, kompensāciju 2449,25 EUR, izdevumus par skaitītāja nomaiņu 78,07 EUR, valsts nodevu 439,61 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,51 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 842,51 EUR, kopā piedzenot 6906,37 EUR (seši tūkstoši deviņi simti seši *euro* un 37 centi).

Samaksa veicama akciju sabiedrības "GASO", reģistrācijas numurs 40203108921, AS "Citadele banka" norēķinu kontā, konta Nr. LV74PARX0020531040001.

Atzīt akciju sabiedrības "GASO", reģistrācijas numurs 40203108921, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no biedrības "Latvijas Islāma kultūras centrs", reģistrācijas numurs 50008173861, 6 % gadā no piedzītās summas, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763. pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt prasījumu daļā par kompensācijas piedziņu 514,34 EUR apmērā.

Noraidīt lūgumu atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu.

Piedzīt no biedrības "Latvijas Islāma kultūras centrs", reģistrācijas numurs 50008173861, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,03 EUR.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GASO", reģistrācijas numurs 40203108921, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,64 EUR.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami: Tiesu administrācijai, reģistrācijas Nr.90001672316, Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī norāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kodu – 21499 un lietas identifikācijas datus.

Maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Faktiskā sprieduma sastādīšanas diena – 2022. gada 21. janvāris.

Tiesnese J.Peinberga

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU